

Rohi

Sumifarova palica

Povráva sa, že Sumifar bol veľký orientálny kúzelník a alchymista, ktorý celý svoj život zasvätil pátraniu po zmysle života. Počas jeho dlhoročných výskumov prišiel na mnohé užitočné i zbytočné veci, niekoľkokrát mu niečo vybuchlo do tváre, no on tvrdohlavo veril, že to bude on, kto objaví tajomstvá vekov minulých i budúcich. Kedykoľvek sa na trhu objavili kupci z východu alebo západu, z juhu či zo severu, vždy tam bol prvý a hľadal zložky do svojich elixírov a čudessných zariadení. Kupoval takmer všetko; cudzokrajné bylinky, rohy nosorožcov, oči krokodíla, zuby leva (to v tom lepšom prípade), alebo neznáme, podivuhodné vodičky ba dokonca aj prach do ohňostrojov (a vtedy jeho susedia okamžite odchádzali na noc k príbuzným). Nakoniec sa z toho všetkého vraj zbláznil, prišiel o oko, jeho dom štyrikrát v krátkej dobe vyhořel (čím sa nenávratne stratili mnohé z jeho spisov nenahraditeľnej ceny), prišiel o takmer všetok svoj majetok a stále ho trápil jeho pribúdajúci vek. Povráva sa, že jedného dňa vzal všetky zvyšné peniaze, nakúpil kopu podivných vecí a zavrel sa u seba doma. V tú noc nikto, kto býval blízko neho nespál. Všetci sledovali mnohofarebné záblesky v oknách šialeného mudrca. Napriek očakávaniám sa dlho nič nestalo. Nadránom však tí, čo ešte stále bdeli, vraj začuli bláznivý smiech a za oknami domu zostalo hrobové ticho. Keď ho ráno nikto nevidel, tí najodvážnejší sa vybrali k jeho domu. Pomaly otvorili dvere a naskytol sa im pohľad na vychudnuté vráskavé telo starca s dlhými vlasmi a bradou, pokryté mnohými starými jazvami a popáleninami. Podľa chýbajúceho oka v starcovi spoznali Sumifara. Niektorým sa zazdalo, že odkiaľsi z miestnosti začuli tiché pochechtávanie. Pri jeho tele ležalo zrejme jeho posledné dielo, ako napísal Achmasa, jeden zo zúčastnených (jediný, čo vedel písať):

"...asi meter dlhá palica, ako sa sprvu zdalo zlatá, no ľahšia a tvrdšia nepomerne. Bola v priereze okrúhla, no ryhovaná, pri vrchu sa zmenila na hladkú, stenčovala sa a na jej konci bol upevnený jediný biely drahokam. Uzavretý bol v guľatej klietke, ktorá začínala v mieste, kde palica menila sa na hladkú a uzatvárala drahokam tak, aby sa ho ruka žiadna nemohla dotknúť. Mnohými predmetmi pokúšali sme sa o to, no i najhrubšie palice, ktoré sme prestrčili otvorom sa pri tom dotyku lámali ako tenučké paličky a ten, kto to skúsil kovom, horko oľutoval. Sused Musaf pokúsil sa hrotom svojej dýky vyryť ryhu do kameňa, no ako sa ho dotkol, zareval ako zasiahnutý bleskom a zvalil sa na zem, podivne sa trasúc ako v tranze, pričom mu vlasy stáli dupkom a oči mal stĺpkom. Mnohým sa zamarilo, že začuli tiché pochechtávanie, vychádzajúce akoby odnikiaľ. Nikomu sa nepodarilo ohnúť zdanlivo tenký drôt, ktorý chránil kameň..."

Múdri sa zhodujú na dvoch teóriách, čo sa v tú tajomnú noc stalo. Prvá vraví, že Sumifar, aby vytvoril palicu, vložil do nej celú svoju mágiu a život, potom zomrel. Táto teória má len málo zástancov, pretože netušia, prečo by to robil, keď o vytvorenie tak podivného a zvláštneho predmetu mu vôbec nešlo.

Druhá teória hovorí, že Sumifar, ktorý chcel zúfalo zachovať svoj život, aby mohol pokračovať v hľadaní zmyslu života. Sumifar sa rozhodol pomocou mágie ostarnúť svoje telo a vychádzajúcu dušu zachytiť v drahokame vnútri palice. Lámanie palíc vysvetľujú ako obranu drahokamu pred poškodením a Musafov záchvat ako svojský humor blázniveho mudrca alebo pokus, ako odradiť prípadných narušiteľov jeho pokoja.

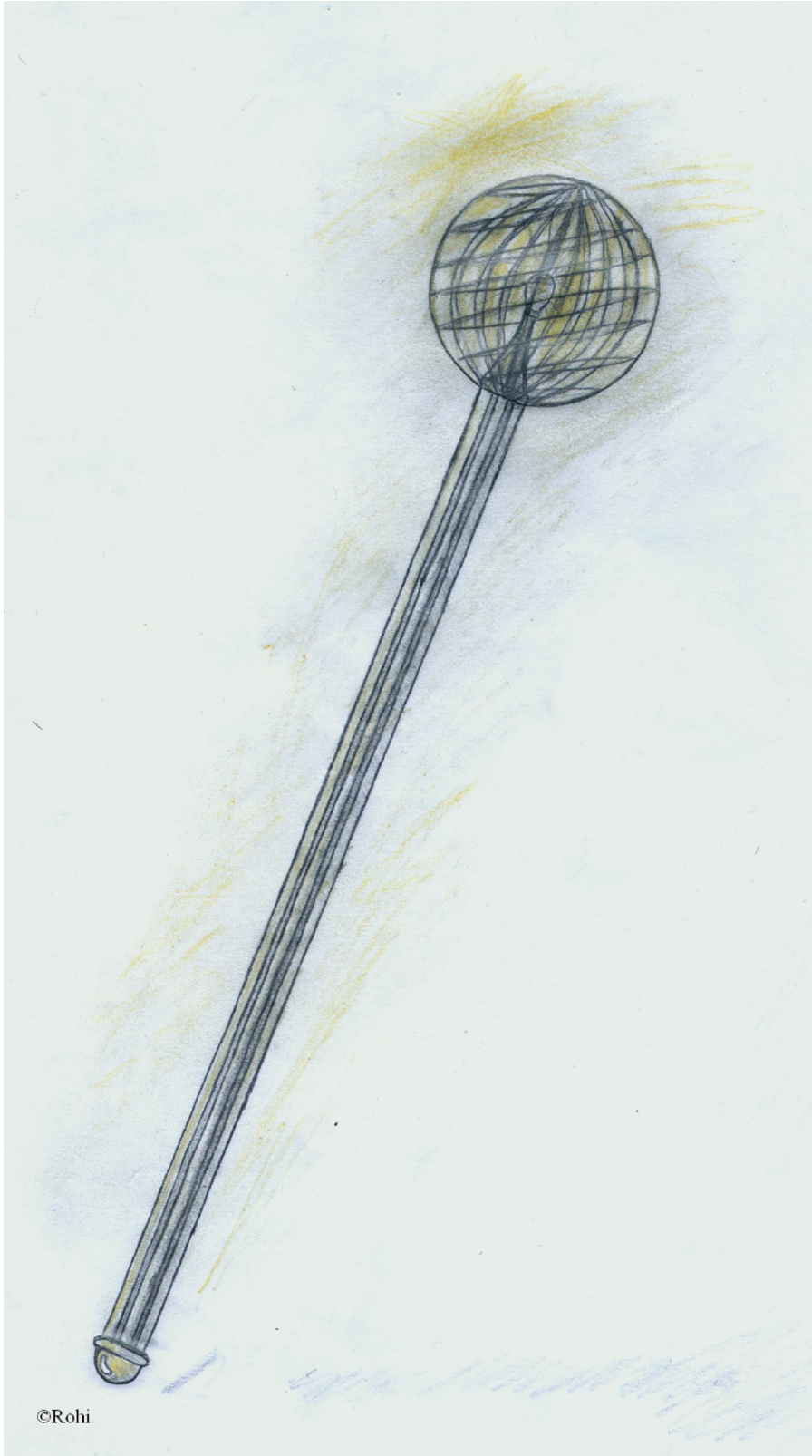
Palicu si dal priviezt' miestny kalif, u ktorého Sumifar dlho slúžil ako dvorný čarodejník. Jeho služobníkom, ako napísal jeden z nich, sa dlhým skúšaním podarilo objasniť mnohé z vlastností palice:

"...Ak niekto z nás vložil do palice svoju silu a svojou vôľou ju ovládol, energia mnohokrát znásobená, no s požadovaným účinkom vyšla. No ak sa komukoľvek palica vymkla spod kontroly, rád mohol byť, ak len ľahký následok na zdraví si odniesol. Toto riziko sa zvyšovalo spolu so zložitou kúzlou užívateľom zoslaného. Podľa toho spoznali sme, že palica nielenže ovládnutá skvele usmerňuje mágiu, no i sama vlastný zdroj sily mať musí a to veľmi podivuhodný, pretože hoci sa po dlhšom skúšaní účinky javili slabšie, ráno opäť boli rovnako silné..."

O kalifovej smrti sa palica na dlhšiu dobu stratila. Neskôr sa ukázalo, že si ju privlastnil jeden z jeho synov, Ahmed, ktorý mal veľkú záľubu vo všetkých druhoch čarodejníctva a alchýmie. V jeho zápiskoch sa našla nejedna zmienka o schopnostiach palice:

"Teraz, keď už zrejme palicu ovládol som úplne, občas i malé chyby moje napraví, alebo dokonca správne kúzlo zošle, akoby vlastné myslenie a rozum mala... Zdá sa mi, že chce so mnou prehovoriť, poradiť mi, usmerniť moje myšlienky, no nerozumiem jej. Nechápem, čo mi naznačiť správaním svojím chce..."

Krátko po napísaní posledných riadkov bol Ahmed zavraždený a palicu mu ukradli. Ďalšia jej cesta je lemovaná krvou, vraždami a krádežami, akoby každý kto ju zbadal, zatúžil po nej a chcel získať jej silu len pre seba. Možno len Sumifar hľadal niekoho, kto bude dostatočne schopný a múdry, aby dokázal dokončiť jeho započaté dielo. Jeho cieľ sa ale nenaplnil. Spolu s inými vzácnymi a jedinečnými predmetmi dostala do zbierky obchodníka s orientálnym tovarom. Po jeho smrti sa o zbierku nik nezaujímal, pretože nik okrem jej majiteľa nepoznal aspoň jej približnú hodnotu a všetci ju pokladali za hromadu harabúrd. Palica zapadala prachom, akoby sa i sám Sumifar uložil na odpočinok. Ukázalo sa však, že tomu tak nie je. O pár rokov ľahol dom pri záhadnom požiari popolom a mnohé predmety zo zbierky, vrátane palice, sa stratili, nevedno kam.

©Rohi